

НОЩНОТО ПЪТУВАНЕ НА МУХАММАД (С.А.С.) ДО НЕБЕСАТА

Съдържание

Пътуването на Мухаммад – Пратеникът на Аллах.....	2
Буракът (Небесното създание).....	3
Пътешествието до далечната джамия.....	5
Възнесението – Ал Мираадж.....	8
Първият рай: Домът на мира.....	10
Вторият рай: Домът на постоянството.....	13
Третият рай: Домът на вечността.....	14
Четвъртият рай: Подслоняващата градина.....	16
Петият рай: Градината на красотата и блаженството.....	18
Шестият рай: Градината на Адн.....	19
Седмият рай: Джаннат ал Фирдаус.....	22
Най-далечното дърво на крайния предел.....	23

Пътуването на Мухаммад – Пратеникът на Аллах

17: 1. Пречист е Онзи, Който пренесе Своя раб нощем от Свещената джамия до Най-далечната джамия, околностите на която Ние благословихме, за да му покажем от Нашите знамения. Той е Всечуващия, Всезрящия.

35: 56. Аллах и Неговите ангели благославят Пророка. О, вярващи, благославяйте го и вие, и го поздравявайте с почит!

53: 1-18. Кълна се в звездата, когато залязва, не се е заблудил вашият спътник [Мухаммад] и не се е отклонил, и не говори той от себе си. Това е само откровение, което [му] се разкрива. Научи го [на него] многосилният [Джибрил], който има мощ. Той се възправи, когато бе на най-високия хоризонт, после се приближи и се спусна, и бе на разстояние два лъка или по-близо. Тогава [Аллах посредством Джибрил] разкри на Своя раб [Мухаммад], каквото разкри. Сърцето му не го излъга за онова, което видя. Нима ще го оспорвате за онова, което видя? И отново го видя при друго спускане до лотосовото дърво на крайния предел, където е Градината на обителта. Когато дървото бе покрито с онова, което го покрива... И не се отклони погледът [на Мухаммад], и не се откъсна. Той видя някои от най-големите знамения на своя Господ.

Аллах наредил на Джибрил да отиде при Мухаммад (с.а.с.) със седемдесет хиляди ангела и да застане до вратата му. „Придружи го до Моето присъствие и ти Микал, вземи скритото познание и седемдесет хиляди ангела и застани до вратата на спалнята му. Ти Исрафил и ти Азраил, направете така, както беше заповядано на Джибрил и Микал.” Тогава Той казал на Джибрил: „Увеличи светлината на Луната със светлината на Слънцето и увеличи светлината на звездите със светлината на Луната.” Джибрил попитал: „Аллах, да не е започнал Деня на възкресението?” Аллах отговорил: „Не, но довечера ще извикаме да се яви в Нашето присъствие Мухаммад (с.а.с.), последният Пратеник, който дойде след Иса (Исус), за да му разкрия тайна от Нас.” Джибрил казал: „Аллах, каква е тайната?” Аллах казал: „Тайната на кралете не може да бъде поверена на слугите. Отивай с Моите заповеди и не питай.”

И Джибрил започнал да се спуска, носейки своето небесно послание. Всички ангели го придружавали така, както Аллах заповядал, докато не стигнали вратата на Мохамед (с.а.с.). Когато пристигнали, те казали: „Кум я сайди: Събуди се

Господарю и се пригответи! Язди на гърба на *бурака*, небесното създание, което ще те носи по време на пътуването ти до твоя Господ през земята на ангелите.”

Буракът (Небесното създание)

Когато Аллах наредил на Джибрил да закара с него бурака, за да бъде язден от Мухаммад (с.а.с.), той отишъл до рая на бураците и там открил четиридесет милиона бурака. Всеки бурак имал корона на челото си с надпис: „Няма друг бог освен Аллах и Мухаммад е пратеникът на Аллах.” А под него пишело: „Повярвайте в Мен, в Моите ангели, в Моите книги и в Моите пророци.” Сред тях Джибрил видял бурак, който седял усамотен и плачел. Джибрил се приближил до него и го питал, защо е в такова състояние. Буракът отговорил: „Чух името на Мухаммад (с.а.с.) преди четиридесет години и моят копнеж за него не ми позволява да ям и пия.” Джибрил избрал този бурак и го закарал със себе си.

Буракът имал тяло на кон и лице на човек с големи черни очи и меки уши. Цветът на тялото му бил като на паун, чието оперение е било украсено с червени рубини и корали, на които стои глава от мускус и врат от кехлибар. Ушите и раменете му били от чисто бели перли, прикрепени със златни верижки, всяка, от които, украсена с блестящи бижута. Неговото седло било от коприна, обшита със сребърни и златни нишки. Неговият гръб бил покрит със зелен смарагд, а поводът му с чист оливин.

Скоростта на бурака е според погледа му. Краката му стигат там, където е погледът му. Джибрил казал: „Расулюллах, тази вечер е твоята вечер и твоят ред да блестиш в небесата на сътворението дойде. Ти си слънцето на древното и скорошното познание, ти си лунната светлина на красотите на световите, щастието на сътворението и украсата на земите на хората и ангелите. Ти си чашата любов от реката от мляко и мед. Реката Каусар в рая прелива от нетърпение да те види. Ти, радостта на сътворението, гордостта на рая, масите са готови и небесните палати очакват пристигането ти.”

„Джибрил”, казал Мухаммад (с.а.с.), „със съобщение за милост ли си дошъл, или за гняв?”

„Дойдох със съобщение от твоя Господ, който иска да ти разкрие тайна.”

„Какво иска Господът на Великодушието да направи с мен?“

„Той иска да те окъпе в милост и всички човешки същества, които те приемат.“

„Почакай да се приготвя.“

„Донесох ти вода от рая и тюрбан с надписано съобщение: „Мухаммад, служителят на Аллах; Мухаммад, пророкът на Аллах; Мухаммад, обичаният от Аллах; Мухаммад, приятелят на Аллах.““

„Джибрил, кажи ми повече за този тюрбан.“

„Аллах създаде тюрбан от Своята светлина и го повери на Ридуан, ангелът-пазител на рая, и възхвалата от тълпата ангели на Ридуан е за собственика му още от преди небесата и земята да бъдат създадени. Тази вечер, когато дойде заповедта за твоето посещение, Ридуан взе тюрбана от рая и всичките четиридесет ангела казаха с него: „О Господи наш, Ти ни беше заповядал да възхваляваме собственика на този тюрбан от незапомнени времена. Удостои ни да го видим и ни позволи да ходим пред него.“ И Аллах им дал това, което поискали. Тогава Аллах заповяда на мен, Джибрил, да дам на Микал скъпоценният буркан с вода от Салсабил и Микал да го даде на Азраил, и Азраил да го даде на Исрафил, тогава Исрафил на Ридуан, тогава Ридуан изпрати водата до най-високата степен на рая: Джаннат ал-Фирдаус, където всичките девици-ангели измили лицата си с водата и засияли дори повече. Тогава те изпратиха водата обратно до мен и аз ти я давам.“

И Мухаммад (с.а.с.) се измил с водата от рая. Веднага след като докоснала тялото му, той се покрил с дреха от фина ангелска светлина и Джибрил му дал да язди бурака. Но буракът спрял и попитал Джибрил: „Мухаммад (с.а.с.) ли е поканен при нашия Господ?“ Джибрил казал: „Да.“ Буракът попитал: „Той ли е собственикът на благословеното езеро в рая?“ Джибрил отвърнал: „Да.“ Буракът казал: „Той ли е водачът на хората в рая?“ Джибрил отговорил: „Да.“ Буракът казал: „Той ли е застъпникът в Съдния ден?“ Джибрил отвърнал: „Да.“ В този момент буракът започнал да се разтапя така, както се топят снегът и ледът изложени на слънце. Той коленичил и казал на Мухаммад: „Гордост на сътворението, язди върху мен; но имам една молба към теб: не ме забравяй в Деня на застъпничеството.“

Пътешествието до далечната джамия

Когато Мухаммад (с.а.с.) започнал да язди, той заплакал. Джибрил го попитал: „Расулюллах, защо плачеш?“ Той отвърнал: „Спомних си за хората, те ще яздят ли в Съдния ден така, както аз яздя бурака до рая?“ Джибрил отговорил: „Да, наистина, ние ще възкресим набожните на груби ездачи: **В Деня, когато съберем богобоязливите на групи при Всемилюстивия (19:85).**”

При това Мухаммад (с.а.с.) се почувствал щастлив и продължил да язди бурака. Джибрил държал поводите, докато Микал придържал седлото, а Исрафил потника под седлото. Буракът се придвижил в пространството за един миг до мястото в пустинята, където била първата им спирка. Джибрил казал: „Мухаммад, слез и се моли на Аллах на това място.“ Мухаммад (с.а.с.) попитал: „Какво е това място?“ Джибрил отговорил: „Това е мястото, на което ще емигрираш и ще бъде втория ти град.“ Това бил града Ятриб, не далеч от Мека, а името му по-късно било сменено на Медина.

За един момент те отново преминали в пространството до втората им спирка и Джибрил казал на Мухаммад (с.а.с.) да слезе и да се моли.

„Какво е това място, Джибрил?“ Попитал Мухаммад (с.а.с.).

„Това е Синай, където Муса (Моисей) е говорил с Аллах.“

Тогава буракът се придвижил в пространството до трето място и Джибрил казал на Мухаммад (с.а.с.) да се моли.

„А сега къде сме Джибрил?“

„Ти си във Витлеем, където е роден Иса (Исус) и от където той разпространи съобщението от Краля на небесата и земята.“

Докато Мухаммад (с.а.с.) ходел с възхищение по земята, където Иса (Исус) бил роден, той усетил, че някой се движи около дясното му рамо и казал: „Мухаммад, чакай, искам да ти задам един въпрос.“ Но Мухаммад (с.а.с.) не отговорил. Тогава друго обаждане дошло отзад лявото му рамо, но отново той не отговорил. Накрая, невероятно красива планина, покрита с богатства и красота се появила пред него и заговорила с човешки глас, но за трети път Мухаммад (с.а.с.) не отговорил. Тогава той попитал Джибрил за трите гласа. Джибрил казал: „Ако беше послушал първия глас, цялата ти общност щеше да пропадне, защото това е гласът на злото; ако беше послушал втория глас, цялата

ти общност щеше да е от тирани, защото това е гласът на Сатаната; ако беше спрял да послушаш планината, цялата ти общност щеше да предпочете този свят пред вечния.”

Мухаммад (с.а.с.) продължил по своя път и видял две ангелски същества, едно женско и едно мъжко. Те носели красиви облекла с небесно ухание. Те го целунали между очите и си отишли. Той попитал Джибрил кои били те. Джибрил отвърнал: „Тези са вярващите от твоята общност. Те живеят в щастие и ще умрат в щастие и те ще влязат в рая.”

Тогава се появил друг ангел и му предложил три чаши с питиета: една с вода, една с мляко и една с вино. Той взел тази с млякото, изпил я, а Джибрил казал: „Ти избра чашата на фитрата: невинността.” Тогава ангел-девица се появил и предложил на Мухаммад (с.а.с.) три облекла: едно зелено, едно бяло и едно черно. Той взел първите две. Джибрил казал: „Бялото е цвета на вярващите, а зеленото на рая. Всичките ти последователи ще са вярващи в този свят и всички ще влязат в рая в следващия.”

Тогава, когато Мухаммад (с.а.с.) ходел по мястото, където Иса (Исус) учел, той влязъл в Храма на Сюлейман (Соломон) в Йерусалим. Той открил храма изпълнен с ангели, които го чакали. Всеки ангел в храма представлял група от ангели в рая. Тогава той видял всички пророци (а.с.), стоящи в редица. Той попитал Джибрил кой са те. Джибрил отговорил: „Тези са твоите братя от пророците, а тези са водачите на всички ангели от рая.” Тогава Джибрил призовал към молитва, след което казал: „Мухаммад, най-достоеен от съществата в погледа на Аллах, пристъпи към молитва.” И Мухаммад (с.а.с.) излязъл отпред и повел предписаната молитва и всички пророци (а.с.) и ангели го последвали.

Адам проговорил, казвайки: „Хвала на Аллах, който ме създаде със Своите ръце, и нареди на ангелите да се поклонят пред мен, и изведе всичките пророци от моето потомство.”

Тогава Нух (Ной) казал: „Хвала на Аллах, който прие моята молитва, и спаси моят народ от удавяне с моя кораб с помощта на ангелите, и ме удостои.”

Тогава Ибрахим (Аврам) казал: „Хвала на Аллах, който ме взе за Негов приятел, и ми даде огромно кралство, и ми даде пророци за наследници, и ме спаси от огъня на Намруд, и го направи хладен и безопасен за мен.”

И Муса (Моисей) казал: „Хвала на Аллах, който говореше с мен без посредник, и избра мен за Своето послание, и ме направи да победя Фараона с помощта на Своите ангели, и ми даде Тората, която Джибрил ме научи да запиша, и ме окичи със Своята любов.“

И Дауд (Давид) казал: „Хвала на Аллах, който ми низпосла Псалмите, и смекчи желязото и всички други елементи между ръцете ми, и ме избра за Своето Послание.“

И Сюлейман (Соломон) казал: „Хвала на Аллах, който ми подчини ветровете, джиновете и хората; който ме научи на езика на птиците; който ми даде кралство, каквото не даде на никой след мен и ме подкрепяше с всичките Си ангели.“

И Иса (Исус) казал: „Хвала на Аллах, който ме изпрати като Слово от Него, научи ме на Тората и Евангелието, направи да лекувам глухите, немите, и слепите, направи да съживявам мъртвите с Неговото позволение и ме подкрепи с Джибрил и всички Свои ангели.“

И Мухаммад (с.а.с.) казал: „Всички вие възхвалихте своя Господ и аз също Го възхвалявам, Който ме изпрати като Милост за човешкия род и ми низпосла Корана, разшири гръдта ми, извади греховете ми, изгледа ме, направи моята общност и хората най-доброто, което могат да бъдат и ме нарече „Учтив и Милостив““!

И Джибрил казал: „Ето за това Мухаммад ти си последния от Пророците и ти си Милост за човечеството. Пророци и ангели, създания малки и големи, Аллах и Неговите ангели изпращат благослов и поздрав на Неговия Пророк. Вие също му изпращате благослов и най-високи поздрав. Увеличете своята хвала. Хвалбата е ангел с две очи и две крила, който отлита директно при Аллах и моли за прошка за онзи, който хвали, до Деня на страшния съд.“

Тогава Мухаммад (с.а.с.) продължил по своя път, яздейки бурака заедно с всички ангели, които отишли да го поздравят и придружат. Винаги, когато той преминавал през различна вселена, той откривал ангелите от тази вселена събрани, за да го приветстват и дарят с всякакви подаръци и украшения. Те го облекли с наметалата на съвършенството и го направили притежател на всяка красота.

Тогава Мухаммад (с.а.с.) чул много мощен глас, идващ от Исафил, отзад воалите на Господна Сила и Ангелско съвършенство: „Райове и небеса! Ангели!

Планини, и дървета, и океани и реки! Луни, и слънца, и планети и съзвездия! Потопете се в съвършенството на Мухаммад (с.а.с.). Ангели и хурии на рая, вървете с гордост! Създания, бъдете щастливи тази вечер, защото ние получаваме на нашето внимание Господаря на човешките същества и Печата на Пророците.”

Възнесението – Ал Мираадж

Друг глас дошъл от ангел, наречен Исмаил, казвайки: „Небесни стъпала, покажете се и се спуснете!” при което небесната стълба се спуснала от Фирдаус, най-възвишения рай, до Храма на Сюлейман (Соломон). Парапетът на стълбата блестял с две небесни светлини, червен аметист и зелен яспис от най-високо качество. Всеки вярващ ще види тази стълба и ще се покатери по нея. Тя има сто стъпала, започва от храма и стига до първото небе.

Джибрил извикал Мухаммад (с.а.с.) и буракът се покачил на първото стъпало. Там Мухаммад (с.а.с.) видял всякакви ангели в червен цвят. На второто стъпало, Мухаммад (с.а.с.) видял ангели в жълти дрехи. На третото стъпало ангелите били зелени и всички го приветствали и му давали небесни подаръци, които той приемал и давал на Джибрил да ги пази като кредит за вярващите по земята. На четвъртото стъпало ангели-вестоносци отишли и казали: „Джибрил, продължете да се изкачвате, че Господ чака!” И Мухаммад (с.а.с.) видял техните фини тела блестящи и техните лица сияещи като огледала на слънце.

Тогава той се качил на петото стъпало на стълбата и видял огромен свят на ангели, който нямал начало и край. Всички те възхвалявали Аллах и единствените им думи били: „Няма друг бог, освен Аллах.” Мухаммад (с.а.с.) попитал Джибрил: „Колко са тези ангели?”, защото той бил омаян от броят им. Джибрил казал: „Ако небето, и земята, и луната, и слънцето, и звездите, и галактиките бяха смелени на прах, то всичките тези прашинки биха били повече от десет пъти по-малко от ангелите само на това стъпало.” Тогава буракът се изкатерил до шестото стъпало, а там голяма изненада очаквала Мухаммад (с.а.с.) и се случило голямо нещо, което не може да бъде описано. Огромен бял ангел седял на стол от полирано бяло злато, в компанията на огромна група ангели, с широки, страхопочитателни погледи, гледащи небесното величие. Белият ангел се изправил и казал: „Мухаммад, добре дошъл! Умолявам те да благословиш стола ми, като седнеш на него.” Когато Мухаммад (с.а.с.) седнал на

стола, той се разтопил от любов към него и станал облак многоцветна светлина, възхваляваща Аллах. От всяка капка на този облак Аллах създал друг трон и друг ангел, седящ на трона.

Тогава буракът се качил на седмото стъпало и Мухаммад (с.а.с.) видял ангели, чиято светлина взела светлината от зрението му така, както когато човек погледне към слънцето и изгубва зрението си за няколко мига. След малко, той бил способен да види това, което и ангелите виждали. Тогава той се качил на осмото стъпало и видял нищо, освен ангели в поклон. Той бързо се качил на деветото стъпало, за да не ги смущава. Там той видял ангели, които не могат да бъдат описани, ангели, чието сътворение не може да бъде разбрано. В този момент водачът им се появил и казал: „Расулюллах! Ние те обличаме с тайната на нашето сътворение и те правим да разбираш всичко по волята на Аллах.”

Мухаммад (с.а.с.) отишъл на деветото стъпало на стълбата и видял ангели, които възхваляват Аллах на всички езици, които са били измислени от самото начало на света. Мухаммад (с.а.с.) бил възхитен от безграничното сътворение на Аллах. На единадесетото стъпало, ангелите били повече дори и от ангелите на петото стъпало и от тях сияели безкрайно много цветове, за всеки ангел различен цвят. На дванадесетото стъпало, Мухаммад (с.а.с.) открил ангели с лица като луни и очи като звезди. Светлината от лицата им покривала думите им. На тринадесетото стъпало били най-красивите ангели и това били ангелите на Аллах, възхваляващи Аллах с меки гласове и разкриващи красота от друг свят. Тяхната музика не приличала на никоя друга музика и ако само един тон от тази музика бе чул на земята, всеки щеше да погине.

На четиринадесетото стъпало Мухаммад (с.а.с.) видял ангела Исмаил със седемдесет хиляди ангели, яздещи на коне. Зад всеки от тях имало група от сто хиляди ангела, създадени от атрибута Красота. Задължението на всеки един от тях е да се появи поне веднъж на земята, за да ѝ донесе малко от красотата му. Петнадесетото до двадесет и четвъртото стъпало били под управлението на ангела Рукяил, голям и малък, слаб и пълен. Двадесет и петото до двадесет и деветото стъпало били управлявани от Калаил. Дясната му ръка била под първото небе. Между всеки от пръстите му имало седемстотин хиляди ангели, постоянно възхваляващи Аллах. За всяка хвалба, която изричат, низове перли излизат от устата им. Диаметърът на всяка перла е 130 километра. За всяка перла Аллах създава ангел, който я пази като кредит за хората, докато те не влязат в рая.

Тогава Мухаммад (с.а.с.) видял огромен трон от скъпоценен елемент, различен от злато, поставен на пет стълба. Всеки стълб има две крила и всяко крило обгръща съзвездието на нашия свят пет пъти. На всяко крило стоят петдесет хиляди ангела, всеки от които иска прошка за хората на различен диалект и в същото време в пълна хармония и с ангелски звук, който разтапя скалите на седемте земи. От всяка тяхна сълза, Аллах създава още петдесет хиляди ангела, чиято задача също е да искат прошка както ангелите, от чиито сълзи били създадени и новите ангели молели за прошка на още повече диалекти. Тогава тронът проговорил и казал на Мухаммад (с.а.с.): „Аз и ангелите, които ме пазят бяхме създадени, за да закарваме човешките същества до техните места в рая.” Тогава тронът поканил Мухаммад (с.а.с.) да седне на него и когато той седнал, почувствал удоволствие, каквото не бил чувствал никога преди.

Благослов и Мир за Мухаммад, Семейството му и Сподвижниците му

Първият рай: Домът на мира

Мухаммад (с.а.с.) пристигнал на стотното стъпало, където чул ангелите да възвеличават и възхваляват своя Господ на първото небе. То се нарича *Дар ас Салам*, Домът на мира, и има 124 000 врати. Всяка врата представя пророк. Джибрил почукал на вратата, резервирана за Мухаммад (с.а.с.). От вътре се чул глас: „Кой е?” Джибрил отговорил: „Джибрил и Мухаммад (с.а.с.).” Гласът казал: „Той бил ли е извикан?” Джибрил казал: „Да, той беше извикан в Небесното Присъствие.” Вратата се отворила. Ангелът Исмаил дошъл на кон от светлина, покрит с дреха от светлина. В дясната си ръка, Исмаил носел всички дела, извършени от хората през този ден, а в другата всичко, което са извършили през нощта. Хиляда процесии ангели го следвали.

Исмаил казал: „Джибрил, кой е с теб?” Той отвърнал: „Пророкът Мухаммад (с.а.с.).” Исмаил казал: „Той бил ли е извикан?” Джибрил отговорил положително. Тогава буракът бил поканен да стъпи в първия рай, най-близкия до земята. Той също така е наречен *Ас Самаа ад-Дуния* (най-близкото небе). Този рай може да бъде сравнен с въртяща се вълна, държана във въздуха; Аллах му проговорил и му казал: „Бъди червен смарагд!” и той станал. Възхвалата на

неговите обитатели е: *Субхана зил Мулки уал Малакут* (Хвала на Владетеля на земната и небесната власт).

Тогава Мухаммад (с.а.с.) огледал първото небе и видял ангел като мъж. Всички действия, които са характерни за хората, са му показани. Ако духът на вярващ отиде при него, той го праща в рая; ако духът на неверник отиде при него, той се моли за прошка за него. Когато бъде дарена милост, той го праща в рая. Той записва имената на тези, които биват изпращани в рая. Тогава Мухаммад (с.а.с.) видял мъж, с ангелска сила, към който той почувствал страхотно привличане. Когато Мухаммад (с.а.с.) попитал кой е този мъж, Джибрил казал: „Това е твоят баща, Адам.“ Адам го поздравил и казал на Мухаммад (с.а.с.): „Добре дошъл е добрият син и праведният Пророк.“

От двете страни на Адам има две врати. Когато той погледне на дясно е щастлив, а когато погледне на ляво плаче. Мухаммад (с.а.с.) попитал какви са тези врати. Джибрил казал: „Вратата от ляво е вратата към рая и наградата. Когато Адам види децата си да влизат през нея се усмихва и е щастлив. Вратата от ляво води до наказанието и огъня. Когато Адам види децата си да влизат в огъня, той е тъжен и плаче за тях. От всяка сълза Аллах създава ангел, който моли за прошка до деня, в който бъде простено и те бъдат допуснат да влязат в рая.“

Тогава ангелите започнали да рецитират:

„Аз копнея да видя този, който Аллах създаде

да бъде уникален в сътворението!

никой обичан не е по-чист и по-извисен от този

обичан от Аллах е Неговият раб, Възхваляваният (Ахмад),

чието име беше изсечено от името

на Преславния.

Негови са атрибутите, които никое красноречие не може да опише.

В негова чест Луната се разцепи на две.

Какво повече искаш от това, Аллах да направи свършена красотата му?

И наистина Аллах го е дарил с най-добрия характер.

И наистина Аллах направи неговата светлина да бъде най-големият благослов

И Той го нарече „Обичан“ преди да създаде сътворението.

*И заради светлината му Слънцето беше заоблачено,
защото поразителната му светлина изпълва небесната твърд.
Облаците показаха голямо чудо и се движеха
като диво стадо,
и гръмотевици се чува, и дъжд завали
по негова молба.
Какво повече искаш от размекване на скалата,
когато той върви по нея със своите крака, обути в сандали,
въпреки че не виждат следите,
когато той стъпва на пясъка?
Аллах го е въздигнал до Своето присъствие
и ангелския свят.
Ако не беше той, никога нямаше да има рай, нито небеса, нито земя.
Само каква чест му оказва Аллах, когато му дава
десет поздрава, за тези, които
му изпращат само един.”*

Те изменили петстотин хиляди светлинни години от радиуса на първия рай. Буракът се движел по-бързо от светлината. Цялото пространство, през което преминали, било изпълнено с ангели, чиито брой знае само Създателя. Те Го възхвалявали и възвеличавали с всякакви хвалби. Нямамо нито едно местенце, на което да нямамо ангел, проснат на земята. Те били всякакви размери, големи и малки. Глас дошъл, казвайки: „Мой обичен Мухаммад! Всички тези ангели Ме възхваляват и аз изпращам всички тези хвалби като вълни ангелски благослов, да подкрепят хората в ежедневието им. Тези благословии ще ги напътват към всичко, което ги интересува и ще им отворят всякакъв вид физическо и духовно познание, което ще им помогне да напреднат в ежедневието им, материално и духовно. Аз ще ги въздигна чрез тази ангелска сила и ще им позволя да влязат в рая, когато се явят в Моето Небесно Присъствие.”

Вторият рай: Домът на постоянството

Тогава Джибрил наредил на бурака да закара Мухаммад (с.а.с.) до втория рай, чието име е *Дар ал Карар* (Домът на постоянството). Тогава той почукал на една от вратите от втория рай. Тя била направена от небесен елемент, който няма име на нашия език. Ангелът Джарджаил дошъл с хиляда процесии ангели, които правели дори по-добра и по-щастлива музика от ангелите от първия рай. Глас попитал: „Кой е?”

„Джибраил.”

„Кой те придружава?”

„Мухаммад, Пророкът на Милостта.”

Тогава вратата се отворила. Мухаммад (с.а.с.) видял ангели, чиито лица били като слънчевия диск, яздеци коне, препасали духовни мечове и пики. Мухаммад (с.а.с.) попитал: „Джибрил, кои са тези?” Джибрил отговорил: „Това са ангели, които Аллах създал да подкрепят хората срещу дяволите. Тяхната възхвала е *Субхана зил 'Иззати уал Джабарут* (Хвала на Господа на Силата и Мощта) и те носят жълти тюрбани на главите си. Когато те възхваляват Аллах, техните тюрбани се движат и излъчват жълта светлина, която подкрепя светлината на слънцето. Те излъчват и друга светлина, която кара дяволите да бягат и пропъжда клюките от сърцата на вярващите.” Тогава Мухаммад (с.а.с.) видял двама много красиви мъже, седящи на трон, направен от рубини. Той попитал: „Кои са тези?” Джибрил казал: „Те са твои роднини: Яхя (Йоан) и Иса (Исус).” Иса (Исус) имал червеникав тен, като че е излязъл от банята. Тогава ангели отишли при Мухаммад (с.а.с.) на групи, като го поздравявали един по един. Аллах ускорил времето така, че една секунда била достатъчна, за да го поздравят всички ангели и да се молят с него, защото било дошло времето за молитва. Иса (Исус) и Яхя (Йоан) изпратили Мухаммад (с.а.с.) и Джибрил наредил на бурака да отиде в третия рай.

Третият рай: Домът на вечността

Мухаммад (с.а.с.) се придвижил в пространството с още петстотин хиляди светлинни години, докато не стигнал до третия рай. Той се нарича *Дар ул Кулд* (Домът на вечността). Докато се приближавали към целта си, те чули стархотни гласове, които отеквали около тях. „Това е звукът на ангели, възхваляващи своя Господ“, казал Джибрил. Докато наближавали, те чули музиката на ангелите, благодарение на която всичко се движи в орбити около небесните тела. Джибрил спрял пред врата, направена от чиста, полирана небесна мед и почукал. „Кой е там?“ казал гласът зад вратата. „Джибрил води Мухаммад.“ „Той извикан ли е бил?“ „Да.“ И вратата се отворила.

Мухаммад (с.а.с.) влязъл и видял ангел, който постоянно променял формата си. Докато тя се сменяла и цветът му се сменял. Той изглажда се движел мигновено и в същото време неподвижен като движеща се серия картини и като фиксирана картина. Зад ангела Мухаммад (с.а.с.) видял седемстотин хиляди ангела, всички от тях, движейки се като първия ангел, от една цветна картина в друга, като безброй много калейдоскопи. Техните крака достигали седемте земи. Тяхното музикално възхваляване било: *Субхан ал Хайю юл Кайюм ал лязи ля ямут* (Хвала на Живия, Себедостатъчният, Който никога не умира!). Мелодията на техните хвалби движела целите небеса и докарвала неизразима радост, която исипвала милост на земята и нейните обитатели. Мухаммад (с.а.с.) помолил Джибрил да попита ангела, дали човешки същества биха могли да чуят тази музика и дали би било възможно. Ангелът отговорил: „Всеки, който разгърне ангелската си сила и се свърже с нас, ще чуе тази мелодия и ще получи наградата, която и ние получаваме за изричането на тези хвалби.“ Тогава ангелът рецитирал:

*Тайна Реалност! Ангелско сърце от светлина,
кралство на сила, блестящо в постоянна светлина,
здраво в основите, завършено в красотата,
неговата есенция се спусна от поставеното на трон сърце на Адам,
така, както Всемиловичивият се спусна на Своя Трон.
Есенция на ангелите, проявена в Адам,
и с нея е изпълнено обещанието на Аллах,
подаръкът, който той направи на човечеството.*

Тук се появи познанието на светлината на Аллах

дадена само на избрани светци, които сами могат да видят.

Къде блести знанието Му, несъвършенството изчезва

и всички ежедневни грижи изчезват.

Тук свършва и започва мястото на приближаването,

където се заселиха чистите, подобно на светлина върху светлина.

Докато се придвижвали напред, те видели красив мъж, пред чиято красота всичко увяхвало. „Това е Юсуф (Йосиф), Пророкът,” казал Джибрил. Мухаммад (с.а.с.) се приближил до него и го поздравил и Юсуф му върнал поздрава с най-добрия поздрав на небесата. Джибрил казал: „От красотата на Юсуф е красотата на всички човешки същества. Негова е красотата на пълната луна, на слънцето и звездите.” Копнежът за ангелска красота ще разтопи сърцата на коравосърдечните. Страхливците не могат да се надяват да се докопат до нейната тайна, защото те незабавно ще попаднат под нейната сила и ще унищожат себе си. Това е значението на сладостта от болезнения копнеж в любовта: приближаването към красотата, когато я нямаш е по-сладко, отколкото нейното притежание. Притежаването на любимия осигурява вътрешното задоволство.

Зад Юсуф (Йосиф), Мухаммад (с.а.с.) видял огромна група хора, всички от тях носещи излъчващи ангелски дрехи. Мухаммад (с.а.с.) попитал: „Кои са тези хора, Джибрил?” Той отговорил: „Зад Юсуф (Йосиф), Аллах създал седемстотин хиляди позиции в рая; на всяка позиция има седемстотин хиляди червени бижута; всяко бижу съдържа седемстотин хиляди палата; във всеки палат има седемстотин хиляди стаи; във всяка стая има седемстотин хиляди прозореца. Тези стаи са обитавани от човешки същества, които имат ангелски сили и прекарват живота в любов с природата. Сърцата им са пълни с любов към Мен и лишени от долни чувства. Те жадуват за Мен и аз жадувам за тях. Всеки ден тези човешки същества се показват на прозорците и гледат хората от рая. От красотата им сияе страхотна светлина, по същия начин, по който слънцето се показва в небето и хвърля своите лъчи върху хората на земята. Тогава хората от рая казват: „Нека се втурнем към Обожателите на Аллах.” Веднага след като ги достигнат, тези Обожатели ги украсяват с дъги и ги окъпват в светлина. Те им дават одежди от зелена коприна, която е символ на перфектните и тези, които са в съгласие с Аллах.”

Четвъртият рай: Подслоняващата градина

Джибрил извикал за молитва и Мухаммад (с.а.с.) повел молитвата сред обитателите на рая. Тогава буракът се придвижил с още петстотин хиляди светлинни години към четвъртия рай, наречен *Джаннат ал Маауа* (Подслоняващата градина). Тогава те чули глас, като на ангел и дух едновременно. Вратата била направена от сребро върху златен под. Отново, гласът зад вратата попитал: „Кой е там?” И Джибрил отговорил: „Мухаммад.” „Той бил ли е извикан?” „Да.” И вратата се отворила.

Мухаммад (с.а.с.) видял ангели, стоящи и седящи, възхваляващи и казващи *Субхан ал Малик ал Куддус Рабб ал Маляикати уар Рух* (Слава на най-светия Владетел, Господът на ангелите и на духовете)! Мухаммад (с.а.с.) попитал Джибрил: „Това не е ли молитвата на дядо ми Ибрахим (Аврам)?” и Джибрил отговорил: „Да, дядо ти Ибрахим (Аврам) се молеше така и на Аллах така му хареса тази молитва, че създаде огромна група ангели и изпълни четвъртото небе с тях. Той им нареди да повтарят същата молитва. Ако някой от хората изрече същата молитва, Аллах ще му даде награда, според броя на тези ангели.”

Тогава Мухаммад (с.а.с.) видял два ангела, единия от прозрачен кристал, подобно на изворна вода, а другия по-гъст, като солена вода. Джибрил казал: „Единият е ангела на сладката вода. Той носи всички океани във вселената с десния си палец. А другият е ангела на солената вода. Той носи всички океани във вселената с левия си палец. Това са ангелите, които са отговорни за снабдяване на всяко творение с вода, солена или сладка. Те се срещат без да се смесват, както казва Аллах: **Пусна Той двете морета да се срещнат, но между тях има преграда, която не престъпват. (55: 19-20)** ”

Зад тях, Мухаммад (с.а.с.) видял ангели във формата на птици, стоящи на брега на голяма река в рая. Когато човек каже: *Ля иляха илляллах* (Няма друг бог, освен Аллах), една от птиците си разтваря крилата. Ако човекът каже: *Субханаллах* (Пречист е Аллах), птицата-ангел влиза в реката да плува. Когато човекът каже: *Алхамду лиллях* (Хвала на Аллах), птицата-ангел се гмурка във водата. Когато човекът каже: *Аллаху акбар* (Аллах е най-велик), птицата-ангел излиза от водата. Когато човек каже: *Ля хауля уа ля кууата илля биллах* (Няма

власт и няма сила, освен с Аллах), птицата-ангел изтръсква водата от себе си и седемдесет хиляди капки вода падат от нея. От всяка капка Аллах създава по един ангел, който моли за опрощение на човека, изрекъл горните думи, до настъпването на Съдния ден. В допълнение на това, Аллах записва четиридесет хиляди добри дела, в книгата на този, който е изрекъл горните думи.

Тогава Мухаммад (с.а.с.) видял човек, който се бил излегал срещу книгите на човешките същества, в които били записани всичките им дела. Мухаммад (с.а.с.) попитал: „Кой е този?“ Джибрил казал: „Това е пророкът Идрис (Енох), мир нему.“ Мухаммад (с.а.с.) се приближил до Идрис (Енох) и го поздравил. Идрис (Енох) отвърнал на поздрава и казал: „Добре дошъл при набожните пратенико и перфектни пророче!“ Над него Мухаммад (с.а.с.) видял купол с надпис: „Няма друг бог, освен Аллах, Мухаммад е пратеникът на Аллах.“ Мухаммад (с.а.с.) погледнал вътре и видял стар човек с бяла брада, изпълнена със светлина и коронован с бял тюрбан. Той попитал: „Кой е това Джибрил?“ Той отговорил: „Това е ангел, представящ пророка Идрис (Енох).“ Мухаммад (с.а.с.) го поздравил и казал: „Братко мой! Аллах те е издигнал и удостоил, и ти си влязъл в рая преди мен и си видял неговите удоволствия.“ Идрис (Енох) казал: „Обичани! Отначало не влязох в рая и не видях удоволствията му. Но когато напуснах земята, видях градина с врата, на която беше написано: „Отвъд тази врата никой не ще премине преди Мухаммад и общността му.“ и аз помолих Аллах: „Заради внукът ми Мухаммад (с.а.с.), пусни ме да вляза.“ Аллах ме пусна да вляза и сега благодарение на теб съм в този рай.“

Тогава Идрис (Енох) рецитирал:

Мястото, търсено от всички за подслон,

това обширно място, на което всички хора се покланят отдадени,

и стои благородният Пратеник

с мъдрост и мощ почитан,

Място на напътствие и ангелска светлина,

където мрака на нощта и тъгата на сирака

изведнъж изчезват.

Това Мястото с директна връзка

и стабилни основи за тези, които са решени да го достигнат.

Всемилоствивият го нарече обичан от Него

и той е обичан от вселената,

и от неговата светлина произлиза светлината на всички живот.

Благослов и Мир за Мухаммад, Семейството му и Сподвижниците му

Петият рай: Градината на красотата и блаженството

Мухаммад (с.а.с.) пътувал още петстотин хиляди светлинни години, след което пристигнал в петия рай, който е наречен *Джаннат ал Наим* (Градината на красотата и блаженството). Вратата му е направена от смесено злато и сребро от небесата. Джибрил почукал на вратата и гласът казал: „Кой е?” „Джибрил води Мухаммад.” „Той извикан ли е бил?” „Да.” „Добре дошъл, Обичани, в петия рай!” Вратата се отворила и Мухаммад (с.а.с.) видял пет красиви дами, чиято светлина карала да изглеждат техните слуги като диаманти, обградени от перли. Сърцето му се приближило към тях. Той попитал Джибрил: „Кои са тези дами?” Джибрил отговорил: „Това е Хауа (Ева), майката на хората; това е Дева Мариам (Мария), майката на Иса (Исус); това е майката на Муса (Моисей), Юкабид; а това е Ася, жената на Фараона.” Петата дама изглеждала като слънце сред звезди. Нейната светлина блестяла сред останалите обитатели на този рай, като нежен бриз, преминаващ през листа на дървета. Джибрил казал: „Това е ангел, който представя дъщеря ти Фатима.”

Мухаммад (с.а.с.) попитал: „Джибрил, каква е тайната на този рай?” Джибрил казал: „Аллах създаде този рай, за да отразява красотата и съвършенството на жените. Светлината на този рай е източникът на ангелската светлина на всички жени на земята. Жените са създадени да носят тайната на сътворението в себе си. Аллах ги е удостоил с голяма чест, като е направил утробите им хранилище на Своята дума, която представлява Духа. Той търси най-святото място и там той открива Неговата милост и благословия. Той усъвършенствал утробата и я покрил с три предпазни слоя, да я пазят от нараняване. Първият слой е от светлина, вторият от обич и третият от красота. Там Той създава човешките същества както Му харесва, както казва Мухаммад: „Аллах създаде Адам както Му харесало.” Той нарежда на ангелите на утробата да усъвършенстват Неговото

създание, като дадат на бебето живот, красотата, здраве, интелект и всякакви атрибути, които ще го направят уникален сред останалите хора.”

„Жените не са създадени по-слаби, а по-великодушни от мъжете. Те са създадени по-красиви и по-малко жестоки, а красотата мрази да наранява други. За това на хората им се струва, че са слаби, но всъщност те не са. От всички създания, ангелите са най-силни, а жените са по-близо до ангелите от мъжете, а и те са по-готови от мъжете да носят ангелска светлина. Добрите обноски, морал и духовност ги прави по-нежни от мъжете. Дори физически те са изключително силни. В техните организми протичат страхотни промени за раждането на детето им и те понасят най-лошите физически условия по-добре от мъжете, защото Аллах ги е създал да осигурят оцеляването на поколенията.”

„Аллах даде на жените пет ангелски качества, които рядко се срещат при мъжете. Те са източникът на мира, както Аллах казва, че той ги създал **„за да намерите спокойствие при тях (30:21).**” Това е атрибутът на първия рай, който е наречен „Домът на мира.” Те са оазис на постоянство сред хаоса и промяната. Ето за това те раждат, и те хранят децата, и те се грижат за тях по-надеждно от бащата. Това е атрибутът на втория рай, който е наречен „Домът на постоянството.” Те продължават родовете. От техните потомства Аллах създава ангелски пророци и светци, които установяват Неговото постоянно споменаване на земята, както ангелите го установяват на небесата. Това е атрибутът на третия рай, който е наречен „Домът на вечността.” Те са щедри и великодушни. Те са описани като „плодородна почва” във всички Писания, защото те дават безмерно, включително и живот. Те се жертват в името на друго създание и това е атрибутът на четвъртия рай, наречен „Подслоняващата градина.” Те са източник на красотата. Чрез тяхната нежност и изтънченост, Аллах е короновал земята с ангелски чар. Това е атрибутът на петия рай, който е наречен „Градината на красотата.””

Благослов и Мир за Мухаммад, Семейството му и Сподвижниците му

Шестият рай: Градината на Адн

Мухаммад (с.а.с.) отново пътувал на бурака петстотин хиляди светлинни години. На пътя му за шестия рай, наречен *Джаннат ал Адн* (Градината на Адн), той виждал общности от жълти ангели, стоящи на пиедестали от розов мрамор. Те имали по хиляда крила и на всяко крило хиляда лица. Всяко лице имало хиляда уста, които казвали: „Хвала на Господа на Величието и Разкоша.“ Джибрил почукал на вратата на шестия рай, която била направена от аквамарин и злато. Както обикновено, глас попитал отзад вратата, кой е там и отговорът бил даден: „Джибрил води Мухаммад (с.а.с.).“ ”Той извикан ли е бил?“ „Да.“ Вратата се отворила. Мухаммад (с.а.с.) влязъл и това, което видял, било отвъд фантазията и всичко, което било записано в книгите, легендите, историите и приказките.

Мълчаливо злато седяло на звезди от перли. Под всяка перла се тълпели петдесет хиляди ангели в езеро от галактики, произвеждащи небесен звук като милион птици, чуруликащи върху милион жужащи пчели. Всичко се движи със скоростта на светлината, но в същото време всичко е тихо и неподвижно. Всеки ангел поздравявал Мухаммад (с.а.с.) едновременно на различни езици, но отчетливо и без нито един конфликт. Техните думи били изразени с диадеми и гирлянди от светлина, които той слагал около врата си една след друга. Огромен ангел, наречен Самлаил се появил на чело на десет хиляди процесии от подобни ангели, носещ корона от многоцветен гранат и възхваляващ Аллах на ангелски език, което карало всички ангели да припаднат и да се изправят. Това били *карубиюун* (приближените). Никой на земята не може да ги види и оживее заради яркостта на светлината им, която заемат от Единствения, който съзира.

Мухаммад (с.а.с.) попитал: „Джибрил! Какъв е този неопетнен небесен звук?“ „Расулюллах!“ Джибрил отговорил, „Това е музиката на ангелските души в присъствието на техния Господ, треперещи като листа, несмеещи да се движат или говорят, страхопочитащи и унищожавани от съвършенството, в същото време съживявани и движени от чудна Светлина, втурвайки се към небесната среща и провъзгласяващи твоето идване.“

Мухаммад (с.а.с.) видял ангел с цвят на мед с поразителна красота и още по-голяма величественост. Той имал дълга буйна коса и дълга брада, от която проблясвала светлина като светкавици. Той имал строго лице, но детски очи. Изглеждало сякаш огромната му гръд се размествала като спящ вулкан под ризата му от небесен брокат. Когато Мухаммад (с.а.с.) се поинтересувал за него, Джибрил казал: „Това е твоя брат Муса (Моисей). Той е този, който се молеше шест пъти на връх в Синайската планина, за да бъде прост раб в твоята общност. Той е заличителят на тираните и тайната на своя баща Якуб (Яков). Аллах му

писал характер на пламтящ раб. За това той се приближи до горящите храсти и не се изплаши, когато неговият Господ искаше да говори с него.”

Муса (Моисей) плачел и казал на Мухаммад (с.а.с.): „Пророче на последната общност! Застъпи се за мен и за моите хора.” Мухаммад (с.а.с.) казал: „Защо плачеш Муса (Моисей), братко мой?” Той отговорил: „Аз плача от любов към теб и за великата чест, която Аллах ти оказа, като те издигна и направи твоята общност безкрайна, а останалите общности много малки, дори моята. Мухаммад! Ти си печатът на пророците и светлината на сътворението. Днес Аллах те въздига до своето присъствие, до място, което никой не може да достигне. Спомни си за мен там, нали Аллах те направи застъпник за всички хора, включително и за пророците от Адам до Иса (Исус). ” Тогава той рецитирал:

*„Пророк излезе от линията на Хашим,
обичащ Този, който е високо възхваляван,
подпечатващ всички книги, низпослани на хората,
отварящ скъпоценно и благородно знание,
който оседла бурака да се възнесе до своя Господ,
Аллах е този, в чието присъствие никой преди не бил,
приблужи се до това място, до което само ангелите се приближават
Пратеник на Аллах, пред който ветровете и облаците се движат
и положи огромен брой отворени пътеки до небесна светлина.
За твоего застъпничество се молят и копнеят хората,
Пророк, на чийто вид се наслаждават ангелите!
За теб беше направен и украсен рая,
за теб е направено най-далечното дърво на крайния предел
и носи състраданието във всяка страна.
Обичани Мухаммад! Нека Аллах ни дари
винаги да бъдем считани към твоята група.”*

Седмият рай: Джаннат ал Фирдаус

Мухаммад (с.а.с.) достигнал до седмия рай, чийто покрив се допира до Небесния Трон и чието име е *Джаннат ал Фирдаус*, след като пропътувал петстотин хиляди светлинни години. Той почукал на вратата, която била направена от чист изумруд, топаз, берилий и злато. След като влязъл, той видял друга порта от светлина. От нея идвали хвалебствията на общности от скрити ангели, при чийто вид човек би умрял от страхопочитание заради ослепителна красота. Тяхната възхвала била просто: „Хвала на Създателя на Светлината!“ Забранено е да се говори повече за тях от това. Мухаммад (с.а.с.) ги поздравил с мир и продължил през портата от злато, свод от светлина, който покривал всички останали небеса, въпреки че пространството между шестия и седмия рай било колкото това между всеки два рая преди това. В свода Мухаммад (с.а.с.) видял ангелско същество, което приличало на него и което се излежавало срещу стена от бяла коприна, която все е едно се движела като водопад, но същевременно стояла неподвижна. Мухаммад (с.а.с.) попитал кой е това и Джибрил казал: „Това е дядо ти Ибрахим (Аврам), водачът на чистосърдечните и велик пророк.“ Ибрахим (Аврам) казал: „Добре дошъл набожни и перфектен Пророче!“ Около Ибрахим (Аврам) седели короновани ангели. Всяка от короните им съдържала четиристотин диаманта, всеки струващ повече, от всичко на земята. На услугите им имало тълпи от ангели, короновани със светлината от предишните ангели и всички четели Аятул Курси. Джибрил казал: „Този аят държи вселената в баланс. Това е тайната на реда в Сътворението.“ И ангелите рецитирали:

„Аллах! Няма друг Бог освен Него - Вечноживия, Неизменния! Не Го обзема нито дрямка, нито сън. Негово е онова, което е на небесата и което е на земята. Кой ще се застъпи пред Него, освен с Неговото позволение? Той знае какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. От Неговото знание обхващат само онова, което Той пожелае. Неговият Престол вмества и небесата, и земята, и не Му е трудно да ги съхрани. Той е Всевишния, Превеликия.“ (2:255)

Обикалящи сградата, срещу която Ибрахим (Аврам) се излежавал, цялата вселена, тълпите ангели от седемте небеса, ангелите на милост и ангелите на гняв, ангелите на красотата, приближените ангели, големите и малките ангели,

видимите и невидимите ангели и всички човешки същества, чиито ангелски души са били пречистени и въздигнати до Небесното присъствие, пророците, верните светци, мъчениците, праведните и всяко творение се въртели както всички небесни тела, обратно на часовниковата стрелка, около Каабата на небесата. Мухаммад (с.а.с.) казал: „Джибрил, колко възхитителни са невероятните чудеса на моя Господ.“ И Джибрил казал: „Мухаммад! Ти си видял само много малка част от чудесата на Аллах.“

Благослов и Мир за Мухаммад, Семейството му и Сподвижниците му

Най-далечното дърво на крайния предел

Мухаммад (с.а.с.) и Джибрил пътували отново, докато не достигнали абсолютния край на сътворения интелект, наречен Сидрат ал Мунтаха (най-далечното дърво на крайния предел). Там видели нещо, което езикът не може да опише. Ефектът от гледката му върху Мухаммад (с.а.с.) е тайна, която е заключена в сърцето му. Отгоре дошъл звук, който разсеял малко удивлението на Мухаммад (с.а.с.). В този момент той видял огромно дърво, което не приличало на никое друго дърво в рая. Дърво без описание, покриващо целия рай, небесата и вселените. Дънерът на това дърво бил огромен ангел, наречен Самрафил. Мухаммад (с.а.с.) не можел да види нищо друго освен него. То растяло от безкраен, невъобразим океан от кехлибар. Дървото имало безброй много клони, създадени от небесен елемент без име на сътворените езици. Разстоянието от един клон до друг било петстотин хиляди светлинни години. На всеки клон имало безброй много листа. Ако всички сътворени вселени бъдат поставени на едно от листата, те ще се изгубят така, както единичен атом в океан от вода. На всяко листо седял един ангел в многоцветна светлина. На главата му имало корона от светлина, а в ръката му жезъл от светлина. На челата им било изписано: „Ние сме обитателите на най-далечното дърво.“ Тяхната хвалба била: „Хвала на Аллах, Който няма край!“ Техните имена са *Саруфиюун* (Тайните), защото те са създадени от абсолютната тайна на своя Господ.

От дънера на дървото извирали четири абсолютни извора. От първия извирала чиста, прозрачна, кристална вода; от втория река от мляко; от третия приятно, неопетнено вино, което приповдигало духа без да опива; от четвъртия извор се

извивала река от чист пчелен мед, примесен със злато. В дънера била нишата за молитви на Джибрил, а неговите постоянни думи за възхваляване са *Аллаху Акбар* (Аллах е велик!), на които отговорът винаги идва отгоре: „*Ана Акбар* (Аз съм по-велик).”

Джибрил влязъл в нишата си за молитви и призовал към молитва. Всички Саруфиюун се изправили в редици и Мухаммад (с.а.с.) ги повел в молитвата. Молитвата приключила и на всички Саруфиюун било наредено да поздравят Мухаммад (с.а.с.) един след друг. След това огромен ангел дошъл отзад нишата за молитви на Джибрил и помолил Мухаммад (с.а.с.) да се приближи.

Мухаммад (с.а.с.) и Джибрил влезли в дънера и видели цялото сътворение. На върха на дървото видели Адам, и Хаууа (Ева), и Нух (Ной), Ибрахим (Аврам), Муса (Моисей), Иса (Исус) и всички останали пророци, които тъкмо посетили. С тях те видели и техните общности, седящи заедно с тези от общността на Мухаммад (с.а.с.), които вече са напуснали този свят. Всички те седели заедно, щастливи, наслаждавайки се на любовта и красотата на милостта на своя Господ и го възхвалявали.

Най-далечното дърво съдържа знанието за сътворението на Аллах от началото на последователността във времето. Каквото и да бъде сътворено, то е част от него и се съдържа в него. То е наречено дървото на „крайния предел”, защото всичко свършва в него и след това започва нов живот. Аллах го украсил със светлина от собствената Си същност. То има три особености: постоянна светлина, която достига всяко създание; постоянно удоволствие, достигащо всеки от плодовете на клоните му; постоянно ухание от неговите цветове, което парфюмира с красота живота в сътворението.

Тогава Мухаммад (с.а.с.) и Джибрил продължили напред. Строг и суров ангел се появил и покрил хоризонта пред тях. Джибрил казал: „Мухаммад! Това е ангела на смъртта, Азраил.” Ангелът на смъртта казал: „Добре дошъл Мухаммад! Ти, който носиш доброта и си приветстван от всички пророци и техните общности. И това е мястото, от което гледам всички съдби на всички хора и прибирам душите на тези, за които ми е наредено да въведа във вечен живот.”

Мухаммад (с.а.с.) попитал: „Каж ми как вземаш душите на умиращите.” Ангелът на смъртта разкрил на Мухаммад (с.а.с.): „Когато Аллах ми нареди да взема душата на човешко същество, през последния час от земния му живот и през първия час от отвъдния му живот, аз изпращам моите помощници, които носят ухание и клонка от дърво от рая, която слагат между очите му. Когато

уханието го достигне и когато зърне небесната клонка, неговата душа бива привлечена и започва да се издига към рая, докато не достигне гърлото му. В този момент аз се спускам от моето място и вземам душата му с най-голяма грижа, защото Аллах иска този момент да бъде лесен за Неговия раб. Тогава занасям душата му до рая. По пътя, където и да премина покрай ангели, те поздравяват неговата душа, докато не стигна до присъствието на Господ. Тогава Аллах казва на душата: „Добре дошъл е добрият дух, който създадох и сложих в добро тяло! Ангели Мои! Запишете горното ниво на рая като награда за този човек.” Тогава ангелите го закарват в рая, за да види какво е приготвил Аллах за него. Обаче, Аллах нарежда на духа да се върне обратно в тялото си на земята, където той може да види как го мият, плачат за него и стоят около него, докато не го погребат. Там почвата му казва: „Добре дошъл мой обични! Винаги копнеех за теб, когато беше върху мен. Сега ти си в мен и ще ти покажа какво ще ти дам.” Незабавно гробът му ще бъде разширен отвъд погледа му, докато двата гробни ангела не дойдат и не го питат за неговия Господ и неговата вяра. Той ще им отговори правилно с позволенията на Аллах. В този момент те ще отворят врата към рая и неговия дух ще отиде там, където Аллах го е извикал в Неговото присъствие.”

„Спомням си, когато смъртта ни е разделила.

Аз се утешавах с мисълта за Обичания Пророк.

Аз казах: Всеки един от нас поема по този път някой ден.

Който не умре днес, ще умре утре.

Бъди щастлива, душа моя, защото твоят Господ те очаква

и Обичаният те зове.”

Тогава Джибрил се придвижил напред с още петстотин хиляди светлинни години, на гърба на бурака, докато не достигнали място, на което Джибрил започнал да изостава. Мухаммад (с.а.с.) казал: „Джибрил! Защо изоставаш? Да не ме изоставиш?” Джибрил отговорил: „Не мога да продължа.” Мухаммад (с.а.с.) казал: „Джибрил, не ме оставяй сам.” „Мухаммад!”, казал Джибрил, „Трябва да слезеш от бурака и да продължиш сам до място, на което никой преди теб не е ходил.” В този момент буракът спрял и неможел да продължи. Мухаммад (с.а.с.) слязъл и тръгнал колебливо. Джибрил казал: „Мухаммад, върви напред без страх. Ако продължа напред с теб, ще бъда унищожен от величието на светлината.”

Мухаммад (с.а.с.) вървял ли, та вървял. Той видял Микал пред себе си, изплашен и треперещ. Светлината от лицето му бързо се сменяла от един цвят в друг. Мухаммад (с.а.с.) попитал: „Микал, това ли е твоя пост?“ „Да“, отговорил Микал, „и ако премина по-нататък, ще бъде унищожен. Но ти върви, не спирай!“ Мухаммад (с.а.с.) вървял ли, та вървял. Тогава открил Исафил с двете си огромни крила, едно от които пред лицето му, за да го предпази от невероятната светлина, която идвала от хоризонта. Мухаммад (с.а.с.) го попитал: „Това твоя пост ли е Исафил?“ Исафил казал: „Да, ако го премина, светлината ще ме изгори. Но ти продължавай и не се страхувай.“ Мухаммад (с.а.с.) вървял ли, та вървял. Той видял Духът, на който Аллах дал силата на земята и небесата. От върха на главата му до петите му и от всяка негова клетка имало лица със следи от фина светлина, броят на които никой не знае, освен Аллах. От всяко лице Аллах създава ангел-дух, който изглежда като Духа, който после взема при Него като дух-ангел на Небесното Присъствие.

Всеки ден Духът поглежда в ада три пъти и благодарение на хладната светлина на ангелския му поглед, огъня на ада се превръща в дъга. Духът поглежда и в рая по три пъти на ден и разпространява в него вълшебната светлина, която Аллах му дава. Ако Аллах събере сълзите от очите на Духа, те биха били достатъчни да се наводнят всички сътворени вселени, пред което наводнението на Нух (Ной) би изглеждало като капка от игла, потопена в океан. Това е Духът, който Аллах споменава в Корана:

„в Деня, в който Духът и ангелите ще се възправят в редица. Не ще продумат, освен комуто Всемиловичивят позволи, и той правдиво ще говори.“ (78:38)

Мухаммад (с.а.с.) казал: „Дух, това ли е твоят пост?“ Духът отговорил: „Да и ако премина отвъд, ще бъде унищожен от светлината, която получавам. Мухаммад! Продължавай напред и не се страхувай. Ти си поканен и имаш позволение.“ Мухаммад (с.а.с.) продължил напред. Аллах вдъхновил сърцето му със следната проповед: „Аз, Господът, съм Се скрил от обитателите на рая, така, както съм Се скрил от обитателите на земята. Както съм Се скрил от умовете им, Аз Се скрих от погледите им. Никога не съм в нещо, никога не съм далеч от нещо.“

Тогава Мухаммад (с.а.с.) продължил напред и преминал от една завеса към друга, докато не преминал през хиляда завеси. Накрая той открил Завесата на единството. Той се озовал в положение, като лампа, висеща във вълшебен въздух. Той видял невероятна, страхотна и неописуема материя. Той помолил своя Господ да му даде твърдост и сила. Той почувствал, че капка от това присъствие паднала върху езика му и била по-хладна от лед и по-сладка от мед.

Нищо на земята и седемте небеса нямало такъв вкус. С тази капка, Аллах сложил в сърцето на Мухаммад (с.а.с.) знанието на Първия и Последния, небесното и земното. Всичко това му било разкрито за един миг, по-кратък от секунда. Било му наредено да се придвижи напред. И както се движел, се озовал на трон, който никога не може да бъде описан. Били му дадени три допълнителни капки: една на рамото му, състояща се от величие; една на сърцето му, състояща се от милост; и една на езика му, която се състояла от красноречие. Тогава от присъствието дошъл глас, който никое създание не е чувало до преди: „Мухаммад, аз те направих застъпник за всички.“ В този момент Мухаммад (с.а.с.) почувствал, че умът му бил отвлечен и отнесен, за да бъде заменен с удивителна тайна. Той бил поставен в полетата на Вечността и Безкрайността на Аллах. В първото той не открил начало, а във второто не открил край. Тогава Аллах му разкрил: „Моето начало е в Моя край и Моя край е в Моето начало.“ Тогава Мухаммад (с.а.с.) осъзнал, че всички врати са затворени, освен тези, които водят към Аллах и че Аллах не може да бъде описан в ограничено пространство чрез речта и че Аллах обхваща всичко и навсякъде. Това е тайна, която никой език не може да изрази, никоя врата не може да разкрие и никой отговор не може да дефинира. Той е Напътствието за себе Си и Негово Си описание. Той е Красотата на красотите и речта, с която Се описва принадлежи само на Себе Си.

Аллах, Създателю мой, стоя удивен в Твоя безкрай.

Давя се потопен в Твоя океан на единство.

Аллах, на моменти Ти си близо до мен и си ми познат.

Понякога Ти ми изглеждаш забулен и странен,

скрит в своето еднолично Владение.

Дай ми да изпия виното на твоята любов,

защото само опит от нея мога да кажа:

Господи! Позволи ми да те видя.

Тогава Мухаммад (с.а.с.) се обърнал надясно и не видял нищо друго, освен своя Господ, тогава наляво и не видял нищо друго, освен своя господ, тогава напред, назад, нагоре, надолу и не видял нищо друго, освен своя Господ. Той не искал да напусне това достойно и благословено място. Но Аллах казал: „Мухаммад, ти си Пратеник до Моите раби, както всички Пратеници. Ако останеш тук, никога

няма да можеш да предадеш Моето Послание. За това спусни се обратно на земята и предай моето Послание на рабите Ми. Когато искаш да си отново в това състояние, в което си сега, моли се и Аз ще те въведа в същото състояние.” За това Мухаммад (с.а.с.) е казал: „Молитвата е ябълката на очите ми.” Той още я наричал: „Нашата почивка.”

Тогава на Мухаммад (с.а.с.) му било наредено да се върне на земята, но съзнанието му останало в небесата, и духът му при Най-далечното дърво, и сърцето му при неописуемото Небесно присъствие със своята тайна, останала извън пространството. Съзнанието му се чудело: „Къде е сърцето?” А сърцето му се чудело: „Къде е духът?” А духът му се чудел: „Къде е тайната?” А тайната се чудела къде се намира. И Аллах низпослал: „Съзнание на Мухаммад! Аз ти дадох благословията на прошката, и дух! Аз ти дадох милостта на честта, и сърце! Аз ти дарих любов и красота, и тайна, ти имаш Мен.” Тогава Аллах низпослал на Мухаммад (с.а.с.) заповедта да рецитира: **„Той е, Който ви благославя, и Неговите ангели, за да ви изведе от тъмнините към светлината. Към вярващите Той е милосърден” (33:43).** „Мухаммад! Наредил съм на ангелите от всички небеса, създадените и тези, които още не са създадени, да ти изпращат благослов на теб и на Моето сътворение непрестанно, с Моята собствена възхвала. Аз съм твоят Господ, Който каза: Моята милост ще надделее над моя гняв. И всички Мои ангели съм ги създал за вас – човешките същества.” И Аллах наредил на Мухаммад (с.а.с.) да се спусне на земята с това ангелско послание.

Благослов и Мир за Мухаммад, Семейството му и Сподвижниците му
